

EDINOST
 Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torških, četrčkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 8. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. — 50, izven Avstrije f. 1.40 za tri mesece 2.50 za pol leta 5.00 za vso leto 10.00 Na naročbe brez priloge naročnine se za jemlje ezir. Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 nč., v Gorici po 3 nč. Sobotno večerno izdanje v Trstu 2 nč., v Gorici 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana osmrtnice in javnozhalne, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Narocnino, reklamacije in oglase sprejema **upravnništvo** ulica Caserma 13. Odprte reklamacije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč!“

XX. redni občni zbor političnega društva „Edinost.“ (Dalje.)

Med čitanjem tajnikovega poročila bilo je večkrat slišati pritrjevanja od raznih strani. Predsednik otvori razpravo o tajnikovem poročilu.

Oglasi se k besedi g. inženir M. Živic. Govornik pravi, da kakor je čul iz tajnikovega poročila, odbor priznava deloma pravičnost pritožb, ki prihajajo od raznih strani. Glavni vzrok temu pa je okolnost, ker nedostaja dela v o. v. Tako dolgo pa, dokler odbor ne privabi ljudij k sebi, dokler ne priredi, več sberovanj, takó dolgo ne pridemo naprej. Odbor bi moral delavce tudi poučevati in vragjati. Priporoča zatorej, da naj bi bilo odborovo delovanje bolj javno, potem se že najdejo delavci, ki ga obkolijo.

Predsednik odgovarja predgovorniku na kratko, da gledé zahteva o javnem delovanju odborov mora omeniti s občalovanjem, da bi bilo nesmiselno, ako bi odbor razobešal na veliki avon svoje ukrepe in korake, koje kani storiti.

Oglasi se g. dr. Pretner. Tudi on želi pripomniti kratko opasko k tajnikovemu poročilu, toda žaliti ne mara nikogar. Govornik nikakor neče trditi, da ni res to, kar pravi poročilo, da so namreč pri nas drugačno razmere, kakor drugod. Zato pa bi moralo politično društvo tudi drugače postopati in ne zanašati se na ude. Kaj pa hoče društvo od nas? vpraša govornik. Dejstvo je, da ima med vsemi slovenskimi društvi v Trstu in tudi med enakimi društvi po drugod, političsko društvo „Edinost“ najmanj shodov. In javni shodi so vendar bistveno sredstvo, po katerem se more dosežati svoje cilje, in poleg tega bi moralo društvo redno poročati o svojem delovanju ter v ta namen še razširiti svoje glasilo. Da se to doseže, nasvetuje govornik: 1.) Odboru bi morala biti dolžnost sklicovati shode. Ker pa je ravno tu v političnih stvarih še mnogo nevednosti, morali bi baš zaradi tega prirejati shode in to ne le v mestu, ampak tudi po okolici. Na teh skodih naj bi se raspravljalo o važnih dnevnih vprašanjih, sklepale naj bi se resolucije itd. (Dobro). 2.) Tajnikovo poročilo naglašá sicer, da se je storil velik korak naprej s razširjenjem društvenega glasila. To je res, napredek je že to. Ni pa s tem še dovolj storjeno. Nastojati moramo, pravi govornik, da razširimo društveno glasilo v pravem smislu besede v dnevnik in to bi se dosežlo najjednostavnije s tem, ako bi se naslanjal list na akoj s k o podvzetje. — To naj bi izvolil uvažiti občni zbor.

Za g. dr. Pretnerjem se prijavi k besedi g. posl. vitor N a b e r g o j, govornik blizo tako-le:

Slavni občni zbor! Spoštovana gospoda! Oglasil sem se k besedi, toda moj namen ni niti grajati, niti hvaliti koga. Na tem svetu ni nobena stvar popolna. Ako ne deluje odbor tako, kakor si morda marsikdo želi, ne sme se valiti vse krivajo na odbor, ampak če ni vse tako, kakor bi moglo biti, krivi so na tem razni rodoljubje, kateri bi bili mogli mnogo storiti, a vendar niso storili ničesar. (Živahno odobravanje.) Naš položaj je zares jako kritičen in nikakor nismo na onem stališču, na katerem bi morali stati. Med nami je mnogo imovitih rodoljubov, toda kriva je neodpustna zaspanost, da so najde med nami jako malo poštvovalnosti. Nasprotno pa ne manjka malomarnosti; ako torej ni vse tako, kakor bi moralo biti, na tem smo si krivi sami.

Nam se res dogajajo velike krivice, v prvi vrsti že v tem, ker nam zanikujejo potrebnih šol. Kdor ima pogum, da se možato upira nasprotnikom, tega še preganjajo. Če bi pa tako postopali, kakor je bil izrazil svojo misel gosp. inženir Živic, utegnili bi se bila rešiti stvar mnogo povoljnije za nas. (Dobro! Dobro!) Ne smemo sicer obojati vseh dotičnih očetov, kajti povsodi so častne izjeme, vendar pa moramo priznati, dá: kdor ne spoštuje samega sebe, ta tudi ne sme zahtevati, da bi ga drugi spoštovali. (Dobro!)

Če so nam odrekli šole, na tem gotovo ni kriv odbor, kajti kakor je bil omenil že gosp. predsednik Mandič, to ni bila politična, ampak šolska stvar. Daleč smo še od dotičnega dneva, ko dobimo svojo šolo, in kdo je kriv na tem? Malomarnost starišev samih. Vsa stvar je bila slabo zasnovana. Mesto da je podpisalo tu 500, tu 200, tam 300, morali bi bili nastopiti skupno. Potem bi se bila našla prava podlaga, na temelju katere bi se bila naša prošnja rešila dovoljno. S tem bi bili odprli tudi oči našim nasprotnikom; tako pa smo jim le pokazali pot in sredstvo, s katerim nam morejo delati zapreke; in ako oni nadaljujejo po tem potu, ne dobimo šole nikdar. Kljub temu pa se moremo vendar nadejati, da pridemo po poti poštenja prej do cilja, kakor nasprotnik se svojo zviždo.

Še jedno besedo bi spregovoril o novem slovenskem „kmetijskem društvu“. Gospóda moža! usoda tega društva je v vaših rokah. Mi vsi je moramo podpirati, kajti prepričan sem, da utegne isto mnogo koristiti. Kdor ima srce na pravem mestu, mora se zanimati za naše narodno gospodarstvo. Človeka mora zaboleti srce, ako pogleda, kakó grozno je zanemarjena okolica, kakó nas nasprotniki odrivajo od dne do dne vedno dalje od obrežja gori na Kras.

Pri tej priliki omenjam še, da mi slovensko kmetijsko društvo leži jako na srcu. Da povsopšim delovanje istega, govoril sem

gre nevesela četa v grad. Tolpa lovskih psov začne skakati okolu gospodarja, služabniki anamejo ponižno čepice, a malo potem prihiti na dvorišče gospa Jelena v črno opravljena, in žnjo sinova Gavro, Štefan ter hčeri Klara Gruberka iz Samobora in Margareta Orišičeva s Slavetiča. Gospa Jelena je bila strušno bleda in upada, nje temni lasje so ji precej osiveli, a iz črnih nje očij je odsevala tuga, bojasen in nemir. Tahi zamahne ženi in otrokom z roko, potem razjaha konja in poljubí vso obitelj, za njim pa se pokloni Gašo gospej. Neka plahost, nekaj strah je osvajal srec. vseh in sato ne izpregovori nihče, dokler ni družba odšla v grad, kjer sta se sinova in hčeri podvizali, da vsemó z očeta in gosta orožje in premočena potna plašča. Tahi se ozre po starinskih slikah, visečih po temnih stenah palače, vzdihne, si pogladi goste lasje in reče:

— Hvala Bogu, da sem zopet doma, in prijemá ženo za obe roki, nadaljuje: zdrava

bil že na Dunaju, da-li ne bi isto moglo dobiti vladne podpore. Minister poljedelstva mi je odgovoril, da je to zaviso jedino le od vašega delovanja. Ako bodete marljivi in ako bodete delovali zares v povzdigo gospodarskega stanja, gotovo vam ne odreče vlada svojega priznanja in podpore.

Govorilo se je danes tudi o krivicah, ki se dogajajo našem narodu. Res se v prejšnjih letih ni poznalo tega narodnega sovraštva, s kakorinim nas preganjajo dandanes naši nasprotniki. Tudi ni bilo v prejšnjih časih toliko izsivanja in vled tega tudi ne toliko obsodeb, katerim je bilo vzrok narodno sovraštvo; med 1000 osebami je bila morda jedna, ki je bila kaznovana vled narodnega sovraštva. Dandanes se pa taki slučajji dogajajo zelo pogostoma. Zatorej bi priporočal, da imenuje politično društvo posebno komisijo, katera naj bi zabeležila vse take slučajje in dogodke, katere naj bi vse natanjko opisala, navedši priče ter vse poblizje okolnosti; potem naj bi se na temelju teh podatkov napisala spomenica, koje naj bi izročili državni poslanci Nj. Veličanstvu cesarju. S tem bi pokazali na Najvišjem mestu, kaj se dogaja tukaj. (Dobro!). Za pojedinega poslanca je namreč po mojem mišljenju zares boljše, ako molči, kakor pa da razobeša vse na veliki avon. Jaz sem sicer naše odnošaje že opisal na kompetentnem mestu, toda s tem se ne doseže mnogo, ker si mislijo: glej ga, ta je strankarak. Zaradi tega mislim, da bi bilo mnogo boljše in vplivnejše, ako bi se napravila taka spomenica. Človek ne bi res skoraj verjel, kaj vse se dogaja tukaj koncem XIX. stoletja! Priporočam zatorej svojo misel na prevdarek.

Za gosp. Nabergojem se oglasi g. Martelanc. Tudi on želi dati kratko opasko k tajnikovemu poročilu. V tem poročilu, pravi, govori se o raznih napredkih, posebno kar se dostaje razširjenja društvenega glasila. Isto je danes skoraj dnevnik. Poročilo pa ne pove, koliko sitnosti in dela je bilo povodom sadnjih volitev. Najprvo je bilo treba napraviti okolu 100 rekurzov, in ko so bili ti odbiti, še kakih drugih 80. In kdo je storil vse to? Prav nevalešno bi bilo, pravi govornik s povzdignenim glasom, ako ne bi se hvalešno spominjali dotičnega gospoda, ki je s redko poštvovalnostjo ne le izvršil vse delo, vrhu tega je dal vse, papir, črnilo, koleke peresa, vse iz svojega. Ta poštvovalni gosp. je: g. dr. Gustav Gregorin.

Zbor izreče svoje priznanje s viharnim „živio“-klicem na g. doktorja.

Predsednik: Ne le, da je žrtvoval vas iz svoje a žepa, ampak vse delo je storil popolnoma brezplačno. (Živio!)

G. Polić opaša, da gospod Nabergoj ni samo poslanec okolčanov, kakor omenja poročilo, ampak tudi mestnih Slovencev.

(Dalje prih.)

žena, zdravi, deca moja! Dolgo me ni bilo in že sem mislil, da se ne vidimo nikdar več, ker nas je zla usoda tako nemilo preganjala in še se nismo izpametovali. Ali si prejela moj list iz Kaniže? vpraša Tahi in sede.

— Sem, gospod moj, odgovori Jelena in solze so ji udero.

— E, pa tam sem ti vse napisal o krvavom dnovu sedmega septembra, o sigetski nesreči in o junaški smrti tvojega brata Nikole. Nikola mi ni bil prijatelj poslednja leta, on je celo meni in tebi mnogo zakrivil, no to so drugi računí — de mortuis nil nisi bene; junaški se je branil, junaški je poginil in hvale je vreden, a tisti, ki so ga s svojo neumnostjo pustili na cedilu, kateri me niso marali ubogati, naj — — ali ne maram več o tem govoriti, glava mi gori — ako bi radi več zvedeli, ovo vam čestitega gosta gospoda Alapića, ta je vse na svoje oči videl in komaj celo kožo odnesel, ker je že bil v turških krompljih. (Dalje prih.)

Politiške vesti.

Naša vojska in slovanski jezik. Polemizujuó z listom „Hamburger Nachrichten“ — kateri je očital avstrijskim častnikom nemške narodnosti, da se prevedé nacionalizujuje — odgovarja oficijozni „Fremdenblatt“ med drugimi: „Mogoče, da se dogodi tu pa tam, da se nekoliko častnikov jedne in iste narodnosti v gostilni zabavajo v svojem materinskem jeziku; to pa ni nikako državno zločinstvo, da so le dotični gospodje toliko takti, da prično nemški govoriti, kakor hitro se jim pridruži kak drugi tovariš.“ — Dobro, ali mi ne razumemo, kako so mogle po takem višje vojaške oblasti — ako se ne motimo — ne dolgo temu prepovedati češkim častnikom, da ne smejo tudi med seboj govoriti češki. Saj to ni državno zločinstvo in škodilo menda tudi ne bode, ko „Fremdenblatt“ sam pripoznava, da je avstrijska zastava vldic vsej mnogojezičnosti — zmagonosno vzdirla na Francosko in na Španjsko, v Dansko in v Turčijo. Duh je, ki oživlja. Tega naj oživljajo najnaravnnejšim sredstvom — s pomočjo narodnega jezika vojakov.

Ulični napisi v Pragi. V predzadnji seji mestnega zastopa Prškega stavi: je mestni zastopnik Podlipny predlog, da se premeni velik del imen ulic praških. Ta predlog se je izročil posebni komisiji v proučevanje. Ta poslednja je sklenila predlagati mestnemu zboru, da se 84 ulicam premene naslovi. Ta predlog je prišel v razpravo v seji mestnega zbora s dne 12. t. m. Po daljši razpravi se je odobril predlog Staročeha dra. Mildla, da se preko omenjenega predloga preide na dnevni red. — Boj med mestnim zastopom in nemškimi hišnimi posestniki radi napisov ima tudi svojo smešno stran. Kakor znano, jeli so nemški hišni posestniki samovlastno nabijati na svojo hišo ali samonemške ali par dvojezične napise, češ, da ima vsak gospodar pravico storiti kar hoče. Da osmešijo to trditve, nabili so nekateri češki hišni posestniki na svoje hiše napise v najrasličenjih jezikih — celo grški.

Poljaki in Malorusi. Poljski listi javljajo soglasno, da so je dosegle popolno sporazumljenje med Poljaki in vlado na jedni strani in gališkimi Rusi na drugi strani. Zahtova Rusov da so se v posebni spomenici prijavile ministerstvu in ni dvombe, da jim poslednje pritrdi, ker jim je pritrdil poljski klub. Tako poljski glasi, sedaj pa moramo počakati, kaj porečejo Malorusi sami o tem sporazumljenju.

Ruski veleposlanik pri sv. Stolicy. Izvolski, je že dospel v Rim. V vaticanskih krogih se nadejajo, da se bode car odsej v stvareh katoliške cerve dal obveščati direktno po kakom katoliškem cerkvenem dostojanstveniku. Nadškof Mohilevski je baje določen za to. Pričakovati je tudi, da se v Petrogradu skoro namesti zastopnik sv. Stolice.

Nikola Pasić, bivši arbaki poslanik v Petrogradu in vodja radikalcov, bavil se je te dni na Dunaju. Z Dunaja se je podal v Opatijo, kjer se nastani njega obitelj. Potem odpotuje Pasić v Beligrad. To kaže, da se Pasić ne boji dosti vlade njegovih nasprotnikov.

Béda v Italiji. Med delavci žvepljarji po Siciliji vlada grozna béda. Valed večletne krize po jamah okrajev Caltanissetta, Girgenti in Palermo dobivajo delavci tako majhne plače, da si komaj prislužijo suhi kruh. V Lercari so vse jame zaprte in redarstveno poročilo pravi, da obitelji rudarjev v celih gručeh hodijo na polja, da utešijo lakoto použivanjem — trave. V Favari in Racaluma so nabiti proglasi, kateri pozivljajo ljudstvo na ustajo. Vlada bi rada pomogla, ali ne ve kako.

PODLISTEK.

68

Kmetijski upor.

Kmetijska povest iz najstarejšega veka.

— Spisal August Senca. Preložil I. P. Planinski. —

XIV.

Pust dan je bil petindvajseti dan septembra meseca 1566. leta. Nebo je bilo zastirto s bledimi, sivimi oblaki, iz katerih se je sedaj pa sedaj vaul lahén jesenski dež; po venočem in rumenem listji gozda pa se je vlačila po tihem megla. Ob tem pustem vremenu se je leno pomikala mala četa konjikov proti Sosedu, daleč pred njo gospod Tahi, a kraj njega Gašpar Alapić. Oba sta imela temna plašča, oba sta gledá molóe prédse izpod mokre, na čelo potisnene čepice. Na lioh gospode, drugače precej besne, bilo je opaziti neki glubi mir, neko neveselje, posebno pa je bilo lice grbastega Gašparja ne navadno blede. Raz stolp se oglasi trobenta, grajska vrata se na istezaj odpró in molóe

Različne vesti.

Italijansko političko društvo za Istro imelo je večeraj popoldne v Pulju svoj letošnji redni občni zbor. Zbralo se je pod predsedstvom Venierjevimi okoli 200 članov, vlado pa je zastopal na zborovanju okrajni glavar Rossetti. Predsednik je naglašal v svojem govoru italijanstvo mesta Pulja in izrekel svojo nadejo, da je zmaga narodne (italijanske) stranke o volitvah v Pazinu najboljše dokaz, da si pribori italijanstvo zopet prvotni svoj vpliv in gospodovalno stališče.

— V imenu predsedništva očitljal je odvetnik dr. Vareton razmere v deželni zboru istrakem. Obžaloval je „koncesije“, katere so se dovolile nasprotnikom in predlagal dnevni red, po katerem naj bi se italijanski poslanci krepko ustavljali v deželni zboru vedno rastočim zahtevam Slovanov in drugemu plujemu vplivu, da tako ohranijo Istri nje „zgodovinskost“ (!!!) narodno obliko. Proti temu dnevnemu redu je govoril član Martinolich, čeč, da je presplošen. Želi, da bi se zahtevalo izredno, da se v deželni zboru niti ne smejo razpravljati predlogi in interpelacije, ki niso predloženi v italijanskem jeziku. Odvetnik Costantini žel je še korak dalje; zahteval je, da se mora razpravljati v deželni zboru istrakem in vključno le v italijanskem jeziku, v drugih jezikih pa se ne sme niti pisati, še manj pa govoriti (!!). O glasovanju je obveljal z večino glasov dnevni red, katerega je bilo predložilo predsedništvo.

Pri volitvi novega odbora je bilo zopet izvoljeno dosedanje načelnštvo društva. Ker pa je predsednik v imenu načelnštva izjavil, da isto ne more vsprejeti zopetne izvolitve, in sicer iz tega razloga, ker se je pokazalo tekotem razpravi, da večina ne soglašajo z načelnštvom glede načina, kako naj bi se izvel skupni program, predlagal je dr. Rizzi, da se volitev novega načelnštva odloži. Temu predlogu je pritrdil zbor soglasno.

Slabi zakonodajci. Večerašnji „Osservatore Triestino“ objavlja namestništveni dopis z dne 3. t. m., kateri priložuje, da ni dobil najvišjega potrjenja zakonski načrt deželne zbornice glede obdačevanja opojnih pišče. — Tej namestništveni objavi sledijo brčkone še druge jednake objave.

Laška nestrpnost „avita coltura“, ali kaj? V soboto vračala sta se učence V. razreda slovenske šole pri sv. Jakobu, Franjo Rahih in Josip Znidarič mirno domov, razgovarjajoč se mejeotoma, kakor po navadi slovenski. A to nikakor ni všeč gospodi „avite colture“, da bi se razlegala že od mladine po ulicah slovenska govorica in zato nadleguje jih vedno, bodi si s čuvanjem, motanjem kamenja, psovkami itd. Več takih slučajev naznanilo se je tudi redarstvu in ker je isto res kaznovalo nekaj tacihi nestrpnosti, pomagajo si zdaj ti ljudje na drugi način, da jih ne zasadijo. Ko sta dotična dečka zavila v ulico Scalinata, vlije se nanju velikanska bela ploha iz neke hiše in hipoma bila sta dečka vsa bela. Oblita bila sta nareč z apnom. Takoj se podata na policijski inspektorat pri sv. Jakobu, da nasanjanja dotični dogodek. Tu je vzel policijski komisar ves dogodek na zapisnik ter ob enem poslal jednega redarja z dečkoma v dotično hišo. Po dolgem iskanju našli so res neko „gospodo“, koja se je začetkom izgovarjala, da o tem nič ne ve. Vendar ko je redar po priiskavi zasledil apno, vzel jih je na zapisnik. Čas bi bil res, da se takim nestrpnostim pride v okom. Kaj bi bilo, če bi bil to stori kak Slovenec ter obliil kacega „italjančka“?! Kričanja tržaških židovskih listov bi ne bilo konca.

Dotičnima dečkoma je apno popolnoma skvarilo obleko, ker si nista mogla takoj pomagati. Da naši gospodi ne ugaja slovenska beseda, to vemo, a zapomnijo naj si, da s tem ne prostrašijo naše slovenske mladine in da se bodo kakor do sedaj tudi v bodoče razlegala slovenska beseda iz ust slovenskih otrok.

Z Vipavskega poročajo „Slovenca“, da je prebivalstvo Vipavske doline izredno silajno vsprejelo akcijskega načelnika Witteck a in ministerjalnega svetnika Wurmba, katera sta prišla v Vipavsko dolino, da si ogledata kraje, kjer naj bi tekla nameravana železnica. Pri banketu v Ajdovščini odgovoril je baron Witteck na napitnico grafa Frana Coroninija, da bodo z veseljem delovali za to

železnico. „Edinost“ je naglašala nedavno na uvodnem mestu, kolike važnosti bi bila ta železnica tudi v strateškem obziru, a sedaj javlja „Slovenec“ dopisnik, da tudi vojni minister Krieghammer odločno zahteva železniki avstro med Gorico in notranjimi deželami po Vipavski dolini. Opravičena je torej nada, da slednji država kaj stori tudi za uboge Vipavce, saj ima na druge strani jako radodarno roko.

Zaplena. Današnje številko „Nашe Sloge“ je zaplenilo c. k. državno pravdnštvo radi dveh člankov o volitvah o upravni svet Pazinski. Uredništvo je priredilo drugo izdanje.

„Kmetijska in vrtnarska družba za Trst in okolice“ v Trstu imela bude v nedeljo dne 17. t. m. v dvorani Mally v ulici Torrente št. 16 svoj prvi občni zbor. Začetek istega je ob 9¼ uri predpoludne. Okoliščanski posestniki in mestni rodoljubi naj bi se udeležili v mnogobrojnem številu tega občnega zbora, predvsem pa skrbeli, da se vpiše veliko število udov. Od delovanja naših rodoljubov je mnogo odvisno v tem obziru, kajti od onih gospodov, kateri imajo sedaj stvar v rokah, ni moči vsega zahtevati!

„Kmetijska družba“ nam je prepotrebna! — pokasiimo to že v nedeljo ob priliki občnega zbora!

Čas bi bil! Rodoljuben pekovski pomočnik nam je doposlal proglas tržaških pekov, v katerem se priporočajo kandidati v odbor pekovske zadruge tržaške. Pomislivši, da so med tržaškimi peki in pomočniki tri četrtine Slovence, zavrela nam je kri, ko smo pregledali ta proglas. V prvo je ta proglas sestavljen le v italijanskem jeziku, v drugo pa so naši pošteni slovenski priimki tako popačeni in pokvarjeni, da je to prav škandal. Tu vidiš: Kraile, Forciche, Iurze, Pippane, Declove, Marussiche, Tomasinioche, Valentincioche, Adamicche, Conico, Cernitza, Kovacicche, Urdicche, Bittsenige, Buciarje itd. itd.

— Naj si bo že, ako hočejo naši slovenski pekje poleg slovenskega iz uljudnosti gojiti tudi italijanski jezik, ali to je neodpustno, da nekaternikom na ljubo prezirajo svoj materinski jezik ter dopuščajo, da se njinova imena tako grdo pačijo s italijanskim pravopisom. Čas bi bil že res, da se slovenski pekje zavemo svojih dolžnosti do svojega naroda! Omenjeni poštenjak nam piše tudi: „Kdo od mojih tovarišev razume te v blaženi italijanščini sestavljene proglašje? Niti petnajst takih učencakov ni med njimi. Pripomniti moramo tudi, da že dve leti ni bilo občnega zbora. Prva leta so nasanzjali italijanski časopisi, kako lepo napreduje naša zadruga, dokler si ni bivši predsednik Cassanovich upihnil življenja luč. Glejte torej, kaj delate, vi slovenski pekje!“

Družba sv. Cirila in Metoda. (Konec.) G. J. Kranjec v St. Ilju pri Velenju 6 kron kot dar vešle družbe; č. g. Fr. Lekše, kapelan na Črnigori, 6 kron kot dar vešle družbe izpod Marijčberga in g. Ivan Končan v Sevnici 2 kroni 50 vin. kot dar za binkošne praznike od vešle družbe na Radni. — Za slovensko šolo v Velikovecu je daroval g. Slovoljub Korotanski v Celju 20 kron. Tudi tamošnja novoustanovljena podružnica, najmlajša moj mnogoštevilnimi sestrami, je nabraha pri prvem živahnem zborovanju izdatno svoto. Živela! — Izjavljajoč iskreno zahvalo delavnim podružnicam, sl. hranilnicam, sl. „Slovenskemu planinskemu društvu“ in vsem požrtvovalnim rodoljubom izrekamo danes nado, da se bo uprav valed zadnjih dogodkov v Trstu veliko navdušenja občinstva do naše družbe povečalo, požrtvovalnost pa pomnožila. V to pomozí Bog!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda. **Podporno rokodelsko društvo** v Ajdovščini je imelo dno 3. junija svoj občni zbor, pri katerem so bili izvoljeni sledeči gospodje: Josip Kovač predsednikom, Pavel Kovač in Jurij Česnik njega namestnikoma, Fran Lokar tajnikom in Anton Novince blagajnikom.

Odbor pavskega društva „Velesila“ v Škedenju konstituiral se je pri prvi odbo- rovi seji po občnem zboru tako-le: Predsednik: Lovro Sancin-Oraž; podpredsednik: Franjo Šuman; tajnik: Ivan Godina-Ban; blagajnik: Peter Sancin Bjeka.

Prilopočilo. Znani naš rodoljub g. Fran Kravos je odprl svojo gostilno v ulici Valdirivo št. 19. — Ker se je gosp. Kravos vsikdar pokazal neustrašnega borilca za naše

narodne pravice in si je stekel obilo zaslug zlasti v borbi za slovenske šole, dolžnost je našim rojakom, da ga podpirajo po svoji moči.

Angleška vojna eskadra (II. divizija) priplula je večeraj v Dubrovnik, kjer ostane 4 dni.

Veliko poverjenje v Italiji. Denarničar javne bolnišnice v Bologni, „vitez“ Nanetti, poveril je 200.000 lir in pobegnil. Zasačili so ga v Genovi, baš ko se je hotel vkrccati na pot v Ameriko. Pri njem so našli samo še 1500 lir; ostali denar, trdi Nanetti, da je zaigral na borzi.

Volkovi po letu. V občini Caucis, komitat Arad, napravili so volkovi v minoli zimi mnogo škode med čedami. Ta zverad se je do sedaj tako zaplodila, da prihajajo gladni volkovi o mraku v vase in na polju napadajo živino celó o belem dnevu! Ljudje so naprosili političko oblast, da naj priredi velik lov na volkove.

Čadje. Kakor poročajo iz Ljubljane, je letos izredno mnogo gadov po planjavah okolo Ljubljane, posebno pa jih kar mrgoli na kamenitem „Ravniku“. Mnogo te gomazi ubije ljudstvo vsak dan. Mnogo pomaga vraša v zatiranje kač, ker mislijo neumni ljudje, da so razkosani gadje izvrstno sredstvo proti boleznim živine.

Nezгода. Šletna Justina Ferluga, stanujoča na Opčinski hšt. 71, padla je večeraj raz stol in si slomila desno roko. Otroka so odpeljali v bolnišnico.

Policijsko. Večerao zaprl 31letnega vratarja hiše št. 1 v ulici Barriera, Kristijana H. iz Ajdovščine, ker se je nevarno pretil neki Mariji S. — 35letnega težaka Ivana G. iz Sežane so prijeli večeraj v ulici Torrente, ker se je bil vrnil v Trst, kljubu temu, da je bil že izgnan iz mesta.

Loterijske številke. Izšebane 13. t. m. Praga 77, 61, 9, 24, 52. Hormanovo 66, 38, 87, 35, 77.

Najnovejše vesti.

Gradlička 14. Pri dopolnili volitvi namesto umrlega poslana Del Torrija je bil izvoljen v deželni zbor gorški s 48 glasovi kandidat Vincenc Micchielli.

Praga 14. Magistrat je izdal, opirajoč se na občinski poslovnik in na ljudsko štetev oklió do vseh hišnih gospodarjev, kateri so napravili na svojih hišah nemške ulične napise, da odstranijo te napise tekotem 14 dnij, ali pa da napravijo utok proti magistratovi naredbi.

Četinja 14. Guverner v Skadru, Abdul-Kerim, je odstopil, ker je prišel v nasprotje s turškimi pooblaščencom. Med tem, ko Abdul-Kerim noče niti čuti o kakih koncesijah Črnigori, svetuje turški pooblaščenec, da budi Turčija kolikor mogoče popustljiva, da se ohranijo dobri odnošaji med obema deželama. Valed te odgovodi ustavila je mešana komisija časno svoje delovanje za urejenje meje.

Sellgrad 14. V ministerstvu je skoraj priškovati parcijsalne krise. Liberalni ministri hočejo baje odstopiti, ker se nočejo brez-pogojno udati nadvladju naprednjakov. Uradni- nom potom se oporeka vesti, da bi kralj Aleksander o predstoječem potovanju namorjal obiskati Dunaj in Berlin.

Sredec 14. Uradno „Svobodno slovo“ naglašá, da niti princu, niti vladi ni došel kakoršen si bodi dopis, v katerem bi bila Rusija označila pogoje za približanje obeh držav.

Hamburg 14. „Hamburger Corresp.“ naznanja, da se Nemčija ne vdoleži skojce v Maroku, dokler ne pridejo tam v novarnost nemški interesi.

Řim 14. Ministerstvo se predstavi danes zbornici. Vse je radovedno slišati, v koliki méri hoče ministerstvo varčiti pri vojski.

Řim 14. Ko se večeraj gošpa Crispi v odprtem vozu vozila po mestu Neapeljskem, metala je zbrana množica kamenje v kočijo. Le teško se je voz pomikal dalje.

Pariz 14. V poslanski zbornici hočejo staviti predlog, da se izključijo iz Francoske vsi avstrijski pridelki, dokler bodo veljala carske olajščiave za uvažanje italijanskih vin v Avstrijo. Ako se vsprejme ta predlog, oškodovana bude v prvi vrsti avstrijska trgovina z lesom in moko.

London 14. Iz Hongkonga je došla vest, da se je minoli terek primerilo 86 slučajev kuge. Med obolelimi je tudi 9 angleških vojakov. Prebivalstvo beži iz mesta. Vlada hoče požgati okužena poslopja.

Vratislava 14. Na meji med Prusijo in rusko Poljsko so konstatoval 60 slučajev kolere. Umrlo jih je 25.

Trgovinski brojavni.	
Budimpešta. Pšenica za juni	6 95—7 00, za
osem 7 08—7 09 Koruza za juli-avgust	4 80 do 4 82
Oves za jesen	5 80—5 82, Rž 5 37—5 39.
Pšenica nova od 77 kil.	f. 7 13—7 20, od 78 kil. f. 7 25—7 30, od 79 kil. f. 7 35—7 40, od 80 kil. f. 7 45—7 50, od 81 kil. for. 7 50—7 55.
Ječmen	—; prosa 3 80—1 25.
Ponudbe pšenice srednje, popraševanja omojena.	Pročalo se je 15.000 met. stot., po mirnih cenah. —
Otrobi brez običnih cen. Vreme lepo.	—
Praga. Nerafinirani sladkor za junij	f. 16,40, nova roba za september f. 15-35. jako stalno, restajoče.
Havre. Kava Santos good average za juni	97-50, za oktober 90—.
Hamburg. Santos good average za juni	77-50, september 75-50, december 69-75, stalno.
Dunajska borza 14. junija 1894.	
Državni dolg v papirju	včeraj danes
... v srebru	98 20 98 20
Avstrijska renta v zlatu	120 70 120 80
... v kronah	97 90 97 95
Kreditne akcije	349 50 350 75
London 10 Lst.	125 15 125 20
Napolioni	9 97 9 97
100 mark	61 32 61 32 1/2
100 italj. lir	44 80 44 92 1/2

Oznanilo dražbe.

V Kuberu, v občini dekanski, v Koperskem okraju, bodo dne 15. t. m. od 9. do 12. ure predpoludne javna dražba za popravo zvonika pri farni cerkvi, za katero je odločena svota 821 gld. 21 kr.

Bolj natančno se more razvideti iz predvarka o vradnih urah pri županjskem uradu v Dekanah.

Županja v Dekanah, dne 9. junija 1894.

Župan: MAHNIČ.

Kraševci, pozor!

Ne kupujte kóse po 1 gld. in 1 gld. 10 ná, iz židovskih rok, kajti trgovec z železino K. Gollavčik v Sežani in trgovec Jakob Škerl v Tomaju prodajata kóse po 65 in 75 ná. Kóse so garantirane in se tudi zamenzajo, ako niso dobre.

Gostilna „All'Antico Moro“ ulica Solitaria 12. (po domače pri „Ivackovcu“), prodaja črna in bela vina prve vrste iz pravih in donberških vinogradov, in sicer: domače črno po 33, belo po 36, modra frankinja po 40, črno kraško po 40 in rielink po 48 ná. liter. Izvorna kuhinja. — Držec se gasla: „Rajak k rajaku“, pripravoca se podpisani za obil obisk. Anton Vodopivec, gostilničar.

RODOLJUBII!

Podpisani odprem danes v soboto dno 9 junija svojo kremo v ulici Valdirivo št. 19., znano pod imenom „Crocce di Malta.“ Točil bodem vina prve vrste, kraški teran in izvrstno pivo. Izborna kuhinja, cene poštene. — Nadejajo se, da me bodo Tržaški Slovanci po mogočnosti podpirali, beležim udani Fran Kravos.

C. kr. dvorna lekarna
Ivana Mizzana
VIA CAVANA V TRSTU.
Podpisani naznanja sl. občinstvu, da je prevzel gori omenjeno lekarno od dedičev pok. Benedetta Vlach-Miniussija, priporočajoč se najtoploje in obljublajoč natančno postrožbo z umerjenimi cenami. Glanom „Delalskega podpornega društva“ pa naznanja še posebej, da mu je odbor istega dovolil sprejeti recepte od njih v slučaju, ako njim takine društvena zdravnika predpišeta. Za slučajne lekarske potrebe so priporočá
101—80 **Ivan Mizzan.**

Zaloga piva

pivovarno bratov Reininghaus v Steinfeldu — Gradec pri 156

A. DEJAKU, junior, v TRSTU

Via degli Artisti št. 3, zastopnik za Primorsko, Dalmacijo in Levant, ponuja p. n. gostilničarjem v Trstu in po okolice staroznano steinfeldsko ekportno (Export), očujski (Närzen) in uležano (Lager) pivo, tako v sodih kakor po steklenicah, pod ugodnimi pogoji.

DROGERIJA
na debele in drobno
G. B. ANGELI
TRST
Corso, Piazza delle Legna 1.
Odlikovana tovarna čopičev.
Velika zaloga oljnatih barv, lastni izdelok. Lak za kočije z Angleskega, iz Francije, Nemčije itd. Velika zaloga finih barv (in tubetti) za slikarje, po ugodnih cenah. — Lesk za parkote in podo.
Mineralne vode
iz najbolj znanih vrelcev
kakor tudi romanjsko živoplo za žvepljanje trt. 104—88

Dunajske srečke po 1 krono
Žrebanje že 12. julija
5 glavnih dobitkov po 10.000 kron
Srečke pripravoca: **Mandel & Comp., Il Mercurio.**